

ფასიანი ქაღალდების პაზრის ჩამოყალიბების თავისებურებანი საქართველოში

ევროპული ინტეგრაცია და
საქართველო
ეკონომიკისა და ბიზნესის
აქტუალური პრობლემები
გლობალიზაციის
თანამედროვე პირობებში
საერთაშორისო სამეცნიერო-
პრაქტიკული კონფერენცია
მაპროეკონომიკა, ფინანსები
და ინვესტიციები

ვაშლ ხუციშვილი

ეკონომიკის აკადემიური დოქტორი,
ევროპის სასწავლო უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორი

საკვანძო სიტყვები:

ფასიანი ქაღალდების პაზრი, პირზა, საფინანსო პაზრი

90-იანი წლებიდან, როცა საქართველო კვლავ დაადგა საბაზრო ეკონომიკურ ურთიერთობებზე გადასვლის გზას, საჭირო გახდა საბაზრო ინფრასტრუქტურის მნიშვნელოვანი ელემენტის – ფასიანის ქაღალდების ბაზრის ფორმირება. დღეს უკვე სადაც აღარა ის, რომ მეურნეობის საბაზრო მეთოდების აღდგენისა და დამკვიდრების ერთ-ერთ მთავარ საშუალებას წარმოადგენს ფასიანი ქაღალდების ბაზრის ჩამოყალიბება და ნორმალური ფუნქციონირება. ფასიანი ქაღალდების ბაზარი მისი თანმხელები საფინანსო ინსტიტუტებით ის სიტყმაა, სადაც რეალიზირდება საკუთრებითი ურთიერთობები, ფორმირდება ეკონომიკური ზრდის ფინანსური წყაროები, თავს იყრის და ნაწილდება საინვესტიციო რესურსები. ინვესტიციების გადიდებას კი ქვეყნისთვის სასიცოცხლო მნიშვნელობის დარგებში გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება წარმოების გამოსაცოცხლებლად, ეკონომიკური ზრდის უზრუნველსაყოფად. ფასიანი ქაღალდების მეშვეობით ხორციელდება ინვესტიციების პროცესი, რადგან ეს უკანასკნელი ისევ მოწყობილი, რომ ინვესტიციები მიემართება სახალხო მეურნეობის ყველაზე ეფექტური სფეროებისკენ. მას იღებენ ყველაზე უფრო სიცოცხლისუნარიანი საბაზრო სტრუქტურები.

1995 წლის დეკემბერში პირველი ლიცენზია მიეცა თბილისის ბანკთაშორის სავალუტო ბირჟის საფონდო განყოფილებას.

1995 წლის სექტემბერში „კავკასიის ბირჟამ“ და „თბილისის საფონდო ბირჟამ“ ვაუჩერებით ერთობლივი ვაჭრობა მოაწყვეს. ბირჟაზე ვაჭრობები თავდაპირველად დღი წესით მიმდინარეობდა და მასში ნებისმიერ ადამიანს შეეძლო მონაწილეობის მიღება. შემდეგ ვაჭრობები დაიხურა და მხოლოდ თბილისის საფონდო ბირჟისა და კავკასიის ბირჟის საბროკერო კანტორები მონაწილეობდნენ.

1995 წლის მეორე ნახევრისთვის (ლარის შემოღების პერიოდში) თბილისში სამი ბირჟა მოქმედებდა: „თბილისის საფონდო ბირჟა“, „კავკასიის საფონდო ბირჟა“ (რომლებიც ერთობლივ ვაჭრობებს აწყობდნენ), ბანკთაშორის სავალუტო ბირჟა და „მთავარი საფონდო ბირჟა“. ვაჭრობები ძირითადად ვაუჩერებით მიმდინარეობდა.

ფასიანი ქაღალდების მეორადი ბრუნვის შესახებ სტატიისტიკური მონაცემები თითქმის არ არსებობს, ვინაიდან სააქციო საზოგადოებები თავად აწარმოებენ სარეგისტრაციო წიგნებს და ინფორმაციის თავმოყრა არსად არ ხდება. ასევე ძალიან მცირეა ახალი ფასიანი ქაღალდების

სამეცნიერო-პრაქტიკული ურნალი

ემისიები, თუ არ ჩავთვლით სახელმწიფო საწარმოთა აქციონირებას. ამავე დროს, თითქმის არ ხდება ფიქსირებული შემოსავლიანი ვალდებულებების ემისია (სახაზინო ვალდებულებების გარდა). უკანასკნელ წლებში, კომპანიების მიერ რიგი ოპიექტური და სუბიექტური მიზეზების გამო, უგულვებელყოფილია სასესხო კაპიტალის ბაზარზე შუამავლების გარეშე სახსრების მოზიდვის ყოვლებგარი ცდა. საწარმოები მიჯაჭვულნი არიან საბანკო კრედიტზე, რომელიც აშკარად არ წარმოადგენს პირდაპირი დაფინანსების ალტერნეტივას.

ფასიანი ქაღალდი ყოველთვის დოკუმენტაციურია, იმისგან დამოუკიდებლად, იგი ქაღალდის სერტიფიკატის სახით არსებობს, თუ ანგარიშებზე ჩანაწერების ფორმით. დოკუმენტაციური ფასიან ქაღალდებს აძლევს საბოლოო „მატერიალურ“ სახეს. მხოლოდ დოკუმენტმა შეიძლება დააფიქსიროს მისი მიმოქცევის პირობა და გამოყენება, უზრუნველყოს მისი, როგორ ერთი და იმავე საქონლის ხელიდან ხელში გადასვლის მრავალჯერადობა.

საფონდო ინსტრუმენტები, რომლებსაც პრეტენზია აქვთ ფასიან ქაღალდებზე, აღიარებულნი და ცნობილნი უნდა იყვნენ სახელმწიფოს მიერ, რაც უზრუნველყოფს მათ რეგულარობას და საზოგადოების მხრიდან ნდობას.

ფასიან ქაღალდებს აუცილებლად უნდა ახასიათებდეს ლიკვიდურობა – სწრაფი გაყიდვისა და ფულად ფორმად გადაქცევის უნარი, მისი მფლობელისათვის რაიმე მნიშვნელოვანი დანაკარგის გარეშე. ფასიანი ქაღალდების შეძენა გარკვეულწილად ყოველთვის დაკავშირებულია რისკთან, ვინაიდან საფინანსო სფერო საწარმოო სექტორთან შედარებით, გაცილებით მგრძნობიარეა არახელსაყრელი ფაქტორების მოქმედებისადმი.

საფინანსო ბაზარზე გამოშვებული ფასიანი ქაღალდები 2 ჯგუფად იყოფა: საბაზროდ და არასაბაზროდ. საბაზროს მიეკუთვნება მიმოქცევაში მყოფი ფასიანი ქაღალდები. მიმოქცევაში იგლისხმება მათი თავისუფალი ყიდვა-გაყიდვა და კანონმდებლობით გათვალისწინებული მფლობელობის შეცვლასთან დაკავშირებული სხვა მოქმედებები.

ფასიანი ქაღალდები მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ საბაზრო სტრუქტურების, კომპანიების, ასოციაციების და სახელმწიფო საწარმოთა დაფინანსებაში.

არასაბაზრო ფასიანი ქაღალდები ძირითადად სოციალურად ორიენტირებული საბაზრო მეურნეობის განვითარების შედეგად შემოვიდა ხმარებაში და განსაკუთრებული სახის ქაღალდებს წარმოადგენენ. მათ რიცხვს მიეკუთვნება: საშემნახველო ობლიგაციები და სერთიფიკატები, საპენსიო ფონდის ობლიგაციები და სერთიფიკატები და ა.შ. ეს ფასიანი ქაღალდები განსაზღვრულ ფონდში სხვა და სხვა სოციალური საჭიროების დასაკამაყოფილებლად დაბანდებული კაპიტალის მფლობელობის უფლებას იძლევა. არასაბაზრო ფასიან ქაღალდებს ა.შ.შ.-ში და სხვა განვითარებულ ქვეყნებში მიეკუთვნება უცხო ქვეყნის ცენტრალურ ბანკებში განთავსებული ობლიგაციები. უკანასკნელ წლებში შეინიშნება არასაბაზრო ფასიანი ქაღალდების გამოშვების გაფართოება და მათი სახეობების გაზრდა.

ფასიანი ქაღალდების კვალიფიკაცია შეიძლება მოხდეს:

1. შემოსავლის მიხედვით;
2. ემიტენტის ხასიათის მიხედვით;
3. მოქმედების ვადისა და ფუნქციონირების ადგილის მიხედვით;

შემოსაცლის მიხედვით ფასიანი ქარაღდები შეიძლება იყოს სასესხო და საინვესტიციო. სასესხო ფასიანი ქაღალდი გულისხმობს ემიტენტის ვალდებულებას გადაიხადოს პროცენტი და დაფაროს ძირითადი თანხა შეთანხმებული გრაფიკისა და ვადების მიხედვით. საინვესტიციო ფასიანი ქაღალდი მის მფლობელს აძლევს ემიტენტის აქტივების ნაწილის საკუთრების უფლებას. ეს სერთიფიკატი წარმოადგენს მოწმობას ფირმის კაპიტალის ნაწილზე. სასესხო ფასიან ქაღალდს მიეკუთვნება ყველა სახის ობლიგაცია და თამასუები ემიტენტისა და მათი არსებიბის სანგრძლივობისაგან დამოუკიდებლად.

საინვესტიციო ფასიან ქაღალდს კი მიეკუთვნება ყველა სახის აქცია. სასესხო და საინვესტიციო ფასიანი ქაღალდები აისახება ფირმის ბალანსის სხვა და სხვა მხარეს. ემიტენტისათვის სასესხო ფასიანი ქაღალდები ესაა გრძელვადიანი ან მოკლევადიანი სესხები, ისინი შეიტანება „პასივის“ ნაწილში. საინვესტიციო ქაღალდის ემიტენტისათვის მოცემული ინვესტიცია მოთავსდება „საკუთარი კაპიტალის“ განყოფილებაში.

ფასიანი ქაღალდების კლასიფიკაციის საფუძველში ჩადებულია კიდევ ერთი პრინციპი

- ვინ უშვებს მათ. ემიტენტი შეიძლება იყვნენ სახელმწიფო ინსტიტუტები, ხელისუფლების მუნიციპალური ორგანოები, კორპორაციები, საფინანსო ინსტიტუტები, ნებისმიერი უფლებამოსილი იურიდიული პირი.

მსოფლიოს განვითარებული ქვეყნების ფულად ბაზარზე მომოქცევადი ფასიანი ქაღალდების ძირითადი ტიპებია: სახაზინო თამასუქები, რეპორტი, კომერციული თამასუქები (ბანკის აქციები) და მოკლევადიანი მუნიციპალური ობლიგაციები, ასევე გრძელვადიანი ფასიანი ქაღალდები, რომელთა დაფარვამდე 1 წელზე ნაკლები რჩება. ინვესტორები ფასიანი ქაღალდების შეძენისას ძირითადად შემდეგ ფაქტორებს ითვალისწინებენ: მომგებიანობა, ლიკვიდურობა და ემიტენტის ავტორიტეტი.

ჩვეულებრივი მოქალაქისთვის ძნელია პრაქტიკული სარგებლის მიღება გაჩერებული ან ნაკლებრენტაბელური საწარმოებიდან. ესენი უნდა მოხვდეს იმ ბიზნესმენთა ხელში, რომლებიც აამოქმედებენ მათ და მოგებას მისცემენ საკუთარ თავს და სახელმწიფოსაც. ამავე დროს, სახელმწიფო ქონების აქციების მოსახლეობაზე გადაცემის შემთხვევაში მათი გაყიდვაც ძლიერ გაძნელდება და ხალხის დიდი უმრავლესობა უზარმაზარი დისკონტირებით თუ მოახერხებს, საკუთარი თანხის ისედაც მცირე ნაწილის მიღებას. ამის შესანიშნავი მაგალითი იყო ე.წ. ვაუჩერები, რომელთა საბაზრო ფასი ნომინალურს საშუალოდ 6-ჯერ ჩამოუვარდებოდა. საუკეთესო გამოსავალი იქნებოდა აღნიშნული ვალდებულებების გრძელვადიან ობლიგაციებად გაფორმება (10-დან 15 წლამდე ვადით). ობლიგაციების გამოშვება სოციალურად უფრო სამართლიანია, ვიდრე პირდაპირი ეტაპობრივი დაფარვა, ვინაიდან საშუალებას აძლევს მოსახლეობას იმავდროულად ისარგებლოს საკუთარი სახსრებით, ხოლო განალდებამდე მოცდის შემთხვევაში ინფლაციისაგან მაინც დაიცავს მას.

ფასიანი ქაღალდების ბაზრის ფუნქციონირებისათვის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ინვესტორთა ნდობას. ამის უზრუნველსაყოფად საჭიროა თითოეული ემისიის ჯეროვანი კონტროლი და აღრიცხვა, ფასიანი ქაღალდების მიმოქცევის მეთვალყურეობა ყველა ეტაპზე, არაკეთილსინდისიერი პირებისა და ინსტიტუტების ბაზრიდან ჩამოშორება.

ძალიან მნიშვნელოვანია საერთაშორისო საფინანსო ორგანიზაციების დახმარება ფასი-

ანი ქაღალდების ბაზრის საქმიანობის პროცესში. საქართველოში მოქმედებს „თაცის“-ის და მსოფლიო ბაზრის პროგრამები, რომლებიც მოიცავს დახმარებას სპეციალისტთა მომზადებაში, კანონშემოქმედებაში, საფონდო ბირჟის და დამოუკიდებების რეგისტრატორების ნორმური მუშაობისათვის.

საწარმოთა სტაბილურად მზარდი განვითარება პოტენციურ ინვესტორებს თავისი დაბანდებების უსაფრთხოების რწმენას უმტკიცებს. საწარმოებს გაუჩნდებათ შესაძლებლობა, მოიპოვონ ფულადი რესურსები უშუალოდ მათთაგან, ვისაც ისინი ჭარბად აქვთ და ამით გვერდი აუარონ კომერციულ ბანკებს. ეს პროცესი წარმოშობს გარკვეულ მეტოქეობას ბანკების მიერ სახსრების მოზიდვისა და განთავსების განაკვეთებს შორის, ერთი მხრივ და მუნიციპალურ და კერძო კომპანიათა ობლიგაციების სარგებელის განაკვეთებს შორის, მეორე მხრივ. გაჩნდება ნიადაგი სასესხო კაპიტალის ბაზრის სხვადასხვა სეგმენტებს შორის კონკურნეციის, რაც უდავოდ გაზრდის კაპიტალის ეფექტურ ბრუნვადობას და კარგი წინაპირობა შეიქმნება წარმოების ასალორძინებლად.

კაპიტალის ამოძრავებამ წარმოშვა ისეთი ორგანოს შექმნის აუცილებლობა, რომლის მეშვეობითაც შესაძლებელია ერთმანეთს შეხვდეს ფულადი რესურსების გაცემისა და მიღების მსურველთა ინტერესები, ვინაიდან კაპიტალი მიისწრაფვის იქით, სადაც ის სწრაფად, იოლად და მოგებიანად რეალიზირდება. ამგვარ მოვლენათა ჯაჭვურმა განვითარებამ გამოიწვია ფასიანი ქაღალდების ორგანიზებული ბაზრის ჩამოყალიბება. დიდი ოდენობით კაპიტალის კონცენტრირებულმა მოძრაობამ წარმოშვა სპეციალიზირებული შუამავალი რგოლები, რომელთა მიზანი და საარსებო წყაროა მყიდველთა და გამყიდველთა ინტერესების დაკავშირება. სწორედ ასეთი შუამავლები გახდნენ ბირჟათა შექმნის ინიციატორები და არა ისე, როგორც ხდება საქართველოში - ჯერ იქმნებოდა ბირჟები და შემდეგ საბროკერო ფირმები; ბირჟები თავიანთი წესდებით მოგების მისაღებად იქმნებოდა და არა ვაჭრობის ხელშეწყობისათვის. ოპერაციათა საკმაოდ დიდი რიცხვი კონცენტრირებულ ადგილზე საშუალებას აძლევს საშუამავლო ფირმებს შეამცირონ ფიქსირებული ხარჯების ნილი შემოსავალთან მიმართებით. ეს აიაფებს

მათ მომსახურებას, რაც, თავის მხრივ, დადგებითად მოქმედებს ოპერაციათა რაოდენობის შემდგომ ზრდაზე, მყიდველთათვის და გამყიდველთათვის არასასურველი დაბრკოლებების შემცირების გამო.

ქვეყნის ეკონომიკის აღორძინების აუცილებელი წინაპირობაა ჯანმრთელი საბანკო სისტემისა და ფასიანი ქაღალდების ბაზრის არსებობა. ფასიანი ქაღალდების ბაზრის ფორმირების დაჩქარების ხელშეწყობა სახელმწიფო პოლიტიკის რანგში უნდა იყოს აყვანილი.

ფასიანი ქაღალდების ბაზრის ფორმირებისათვის დიდი მნიშვნელობა ექნება გადასახადებისა და მოსაკრებლების გაუქმებას (ან ძლიერ შემცირებას) მათ ემისიასთან და მიმოქცევასთან დაკავშირებით. ეს სახსრები ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილში უმნიშვნელო როლს ასრულებს, სამაგიეროდ, მათი გაუქმებით მნიშვნელოვნად გაიოღდება აქციებისა და რაც უფრო მნიშვნელოვანია, სავალო ვალდებულებების ემისია. ეს კი ესოდენ საჭიროა ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებისათვის.

საქართველოში მრავლად მოიძებნება მდიდარი იდეების მქონე მეწარმეები, რომელსაც შეუძლიათ საბაზრო ეკონომიკის პირობებში წარმატებით გამოიყენონ არსებული საწარმოო სიმძლავრეები და გაზარდონ წარმოების მოცულობა. ასეთი მეწარმეებისთვის გახსნილია

გზა ბირჟისკენ, როგორც დაფინანსების მთავარი წყაროსკენ მიმავალი. ამის პარალელურად, დროულად უნდა დამთავრდეს სახელმწიფო საწარმოთა პრივატიზაცია, რათა მოსახლეობის ფართო ფენებს მიეცეთ საშუალება შეიძინონ მათი აქციები და ამით გარდაიქმნან მესაკუთრეებად. ასეთი სახით წარდგება ბირჟაზე იურიდიული პირი.

ქვეყანაში ფასიანი ქაღალდების ბაზრის სრულყოფის დასაჩქარებლად აუცილებელია რამდენიმე ლონისძიების გატარება: ფასიანი ქაღალდების შესახებ კანონის ამოქმედება; საფონდო ბირჟებისა და ფასიანი ქაღალდების სახელმწიფო ინსპექციის ყოველმხრივი გაძლიერება; სახაზინო ვალდებულებების ლიკვიდურ აქტივად ცნობა; ფასიანი ქაღალდების მეორადი ბაზრის ჩამოყალიბების ხელშეწყობა; ფასიანი ქაღალდების გადასახადებისგან განთავისუფლება; მონოცენტრული საბირჟო სისტემის ნორმალური ფორმირების ხელშეწყობა; მოთხოვნილი საფინანსო ანგარიშგების დახვენა და ბუღალტრულ ანგარიშთა გეგმის გაუმჯობესება.

ქართული ეკონომიკის რეალური აღმასვლა და ფასიანი ქაღალდების ორგანიზებული ბაზრის განვითარება საქართველოში ერთ-მანეთის გარეშე წარმოუდგენელია.

Securities Market Structure's Peculiarities in Georgia

Vasil Khutishvili
Doctor of Economics,
Associated professor

Key words:
SECURITIES MARKET, STOCK EXCHANGE, FINANCIAL MARKET

Summary

The article refers to the Georgian economy up and organized securities market in Georgia, the current picture of the testimony, in this regard, securities liquidity factors in determining the securities to define the role of market structures and state-owned enterprises in financing, problematic issues, securities market review, analysis of international securities and cash - the credit market in Georgia, further actions to determine the country's market economy in transition period.